

KLEKS

miesięcznik uczniów

miesięcznik uczniów
PSP w Ryczywole

PSP w Ryczywole
listopad 2018
listopad 2018

Wydanie specjalne

Rok dla Niepodległej

Nasz projekt: Historia lokalna tworzy historię narodową.

Bohater narodowy – Józef Piłsudski i bohater lokalny – chor.

Jan Szymański

KRONIKA SZKOLNA

- ❖ W związku z przypadającą na 2018 rok setną rocznicą odzyskania przez Polskę niepodległości Ministerstwo Edukacji Narodowej ogłosiło rok szkolny 2017/2018 „Rokiem dla Niepodległej”. Nasza szkoła włączyła się w obchody tego Roku, realizując projekt pt. „Historia lokalna tworzy historię narodową. Bohater narodowy – Józef Piłsudski i bohater lokalny – chor. Jan Szymański”
- ❖ W ramach tego projektu uczniowie pod opieką nauczycieli podejmowali wiele działań związanych z Patronem naszej Szkoły – chor. Janem Szymańskim i marszałkiem Józefem Piłsudskim oraz wydarzeniami historycznymi, w których bohaterowie ci uczestniczyli.
- ❖ Przedszkolaki oraz uczniowie klas I-III w ubiegłym roku szkolnym wykonali prace plastyczne inspirowane losami obu bohaterów – chorążego Jana Szymańskiego i marszałka Józefa Piłsudskiego.
- ❖ Uczniowie klas VI-VII podczas zajęć komputerowych i lekcji informatyki przygotowali prezentacje multimedialne na ten temat.
- ❖ Wszyscy uczniowie naszej szkoły uczyli się pieśni patriotycznych.
- ❖ W marcu ukazał się numer specjalny szkolnego czasopisma „Kleks” w całości poświęcony realizacji Projektu, sylwetkom bohaterów – chor. Jana Szymańskiego i marszałka Józefa Piłsudskiego oraz wydarzeniom historycznym, w których uczestniczyli.
- ❖ 4 czerwca odbył się rajd pieszy uczniów klas I-VII do miejsc pamięci narodowej w najbliższej okolicy szkoły. Pierwszym miejscem, które odwiedziliśmy, był pomnik w Ryczywole z pamiątkową tablicą: *PAMIĘCI ŻOŁNIERZY ARMII "PRUSY" WALCZĄCYCH O PRZEDMOŚCIE MACIEJOWICKIE, MIESZKAŃCÓW GMINY KOZIENICE*

POLEGŁYCH PODCZAS II WOJNY ŚWIATOWEJ ORAZ CZOŁGISTÓW I BATALIONU CZOŁGÓW LEKKICH POLEGŁYCH 11 WRZEŚNIA 1939 R.

Następnie po dość długiej wędrówce dotarliśmy do Chodkowa, tam pod pomnikiem upamiętniającym potyczkę „Hubala” i jego żołnierzy przedstawiciele samorządu uczniowskiego złożyli kwiaty i znicze. Przypomnieli historię powstania tej miejscowości i walk na tym terenie. W hołdzie poległym zaśpiewaliśmy pieśń legionistów oraz wysłuchaliśmy recytacji wierszy patriotycznych. Następnie za zgodą leśniczego z Nadleśnictwa Dobieszyn i z pomocą przedstawicieli Rady Rodziców odbył się piknik nad rzeką Radomką. Były zagadki, rebusy i zadania do wykonania dla poszczególnych grup uczniów. W drodze powrotnej do szkoły odwiedziliśmy kolejną tablicę z czasów II wojny światowej w Kłodzie.

- ❖ 6 czerwca nasza Szkoła zorganizowała Plener Nadwiślański – „Krajobrazy Niepodległej”, w efekcie którego powstały pejzaże niepodległej Polski w malarskiej interpretacji uczniów szkół gminy Kozienice. Wśród nagrodzonych była uczennica naszej Szkoły Zuzanna Słomska.
- ❖ Dnia 19 czerwca dwanaścioro uczniów naszej szkoły z klas III - VII wyjechało do zaprzyjaźnionej szkoły w Dziurowie w województwie świętokrzyskim. Uczniowie wzięli udział w plenerze malarskim, malując obrazy na temat "Piękna nasza Niepodległa". W kategorii klas młodszych I miejsce zajęła Anna Zawadzka z klasy III, a w kategorii klas IV-VII I miejsce zdobyła Oliwia Sendencyl z klasy VII, a III - Alicja Ślazińska z kl.VI.
- ❖ 20 września członkowie Szkolnego Klubu Krajoznawczo-Turystycznego „Tramp-ek” wzięli udział w Wojewódzkim Zlocie Młodzieży "Żytkowice 2018" i „Młodzież na Szlakach Niepodległości”

organizowanym przez Mazowieckie Forum Oddziałów PTTK oraz Oddział PTTK w Kozienicach. Rozpoczęcie Zlotu miało miejsce przy Pomniku-Mauzoleum Legionistów

w Żytkowicach. Prezes Kozienickiego Stowarzyszenia Rekonstrukcji Historycznych, Krzysztof Zając, przybliżył uczestnikom historię bitwy pod Anielinem - Laskami oraz historię powstania Mauzoleum. Po złożeniu wiązanek kwiatów i zapaleniu zniczy uczestnicy udali się na czarnym szlakiem do Królewskich Źródeł.

- ❖ 22 września uczniowie naszej Szkoły z klas IV, V, VI, VIII wzięli udział w rajdzie pieszym zorganizowanym przez Kozienickie Stowarzyszenie Rekonstrukcji Historycznych. Rajd nosił nazwę „IX Marsz Szlakiem Bojowym 31 Pułku Strzelców Kaniowskich po Powiecie Kozienickim”. Podczas rajdu towarzyszyliśmy rekonstruktorom na trasie ze Studzianek Pancernych, niebieskim szlakiem pieszym do Chodkowa, następnie do szkoły w Woli Chodkowskiej. W czasie marszu składane były kwiaty w miejscach pamięci narodowej. Zorganizowane były pogadanki na temat historycznych miejsc na trasie, pokazy wyposażenia i wyszkolenia rekonstruktorów oraz ognisko w miłej wojskowej atmosferze, a także historyczny konkurs z nagrodami.
- ❖ Członkowie Koła Języka Angielskiego wykonali gazetkę ścienną na temat chor. Jana Szymańskiego i marszałka Józefa Piłsudskiego, ich losów i bohaterstwa. Gazetka ta została wykonana w języku polskim i języku angielskim.
- ❖ Podczas wycieczek i rajdów uczniowie wykonywali zdjęcia miejsc pamięci narodowej w naszej okolicy.
- ❖ 30 października uczniowie wzięli udział w Biegu Niepodległościowym o Puchar Dyrektora Szkoły w trzech kategoriach wiekowych: I –III, IV-VI, VII – VIII. Zwycięzcy na mecie zostali

udekorowani biało-czerwonym kotylionem, a puchary otrzymują podczas uroczystej akademii w dniu 9 listopada. Oto lista zwycięzców: Klasy I-III: Jakub Koniarczyk kl.II ; klasy IV-VI: Jakub Słomski kl.VI; klasy: VII-VIII: Piotr Włodarczyk, kl.VIII.

- ❖ Członkowie Koła Historycznego kilkakrotnie odwiedzali grób naszego Patrona, który znajduje się na cmentarzu w Magnuszewie. Dbali także o Grób Nieznanego Żołnierza w Ryczywole oraz Pomnik na Rynku „PAMIĘCI ŻOŁNIERZY ARMII PRUSY ORAZ MIESZKAŃCÓW GMINY KOZIENICE POLEGLYCH PODCZAS II WOJNY ŚWIATOWEJ”
- ❖ Podsumowaniem Projektu będzie prezentacja multimedialna przedstawiona 9 listopada.

Kleks

Nasz Patron – -chor. Jan Szymański

Jan Szymański urodził się 10 stycznia 1915 r. w Jeziorku. Do 15-go roku życia mieszkał wraz z rodziną we wsi Sulin nad Narwią. Ukończył siedem klas szkoły powszechnej, po czym wyjechał do Warszawy, gdzie po kilku latach nauki i pracy zdobył średnie wykształcenie techniczne oraz zawód majstra mechanika obróbki metali. Do wybuchu II WŚ pracował w Polskich Zakładach Lotniczych na Okęciu. W czasie walk w obronie Warszawy został ranny i wrócił w rodzinne strony. W 1943 r. trafił do 1 KPSz w ZSRR. Rok później ukończył Puszczyńską Szkołę Czołgów w Rybińsku i otrzymał pierwszy stopień oficerski – chorążego. Został przydzielony do 1 kompanii 2 pułku czołgów w 1 Brygadzie Pancerniej im. Bohaterów

Westerplatte. Z nią na początku sierpnia zawędrował w rejon Studzianek, gdzie Niemcy przypuścili atak na uchwycony kilka dnia wcześniej przez 8 Armię Gwardyjską przyczółek. Załogę jego czołgu tworzyli: mechanik kpr Aleksander Jakowienko (ur. na Ukrainie w 1920 r.); radiotelegrafista - kpr Wacław Mankiewicz (ur. w 1919 r.) i ładowniczy - plutonowy Stanisław Sowa (ur. w 1923 r.), ślusarz. W trakcie walk załoga zniszczyła dwa niemieckie czołgi, 2 działa 75 mm, 1 samochód ciężarowy oraz zabili 20 żołnierzy wroga. O świcie 14 sierpnia ich czołg brał udział w ataku z lasów nadwiślańskich na wieś Studzianki. Tam około 30 metrów na zachód od skrzyżowania dróg w tej wsi czołg z numerem 214 został trafiony pociskiem. Chorąży Szymański zdołał wydostać się z płonącego wozu i mimo tego, że miał urwaną nogę, do ostatniej chwili strzelał do hitlerowców z pistoletu.

ze strony www.naszalomza.pl wybrał Miłosz Jemiołek (przedruk z „Kleks” marzec 2018)

Józef Piłsudski

Józef Klemens Piłsudski herbu własnego (ur. 5 grudnia 1867 w Żułowie, zm. 12 maja 1935 w Warszawie) – polski działacz społeczny i niepodległościowy, żołnierz, polityk, mąż stanu; od 1892 członek Polskiej Partii Socjalistycznej i jej przywódca w kraju, twórca Organizacji Bojowej PPS (1904) i Polskiej Organizacji Wojskowej (1914), kierownik Komisji Wojskowej i Tymczasowej Rady Stanu (1917)[2], od 11 listopada 1918 naczelny wódz Armii Polskiej, w latach 1918–1922 Naczelnik Państwa, pierwszy marszałek Polski (1920); przywódca obozu sanacji po przewrocie majowym (1926),

dwukrotny premier Polski (1926–1928 i 1930); wywarł decydujący wpływ na kształt polityki wewnętrznej i zagranicznej II RP.

W polityce zagranicznej dążył Piłsudski do utrzymania dobrych stosunków z ZSRR (pakt o nieagresji z roku 1932) i Niemcami (1934). Obie umowy miały wzmocnić pozycję Polski wobec naszych sojuszników i sąsiadów.

Śmierć Józefa Piłsudskiego 12 maja 1935 roku zaskoczyła cały naród. Do niemal ostatniej chwili ukrywał on nieuleczalną chorobę - raka wątroby. Jego pogrzeb stał się ogromną manifestacją narodową oddającą hołd zmarłemu Marszałkowi. Ciało zostało pochowane w krypcie św. Leonarda w Katedrze na Wawelu, obok pokoleń królów i najwybitniejszych Polaków, serce zaś zgodnie z pozostawionym przez niego testamentem umieszczono w srebrnej urnie i przewieziono do Wilna, gdzie spoczęło w grobie jego matki, na cmentarzu "na Rossie".

Zuzanna Staszewska (przedruk z „Kleks” marzec 2018)

Bitwa pod Studziankami

W dniach 9–16 sierpnia 1944 roku pod wsią Studzianki, toczyła się bitwa oddziałów 8 Gwardyjskiej Armii z przydzieloną do niej 1 Brygadą Pancerną im. Bohaterów Westerplatte z elementami dwóch niemieckich dywizji pancernych i 45 Dywizją Grenadierów. Celem oddziałów radzieckich i polskich była obrona przyczółka warecko-magnuszewskiego przed niemieckimi oddziałami. Bitwa zakończyła się zwycięstwem sił polsko-radzieckich.

Przebieg bitwy

9 sierpnia pierwsze polskie czołgi przeprawiły się na przyczółek, a w tym czasie Niemcy ponownie zajęli Grabnowolę i podeszli pod Studzianki. Postępy Niemców zahamował atak 3 kompanii czołgów z 1 Brygady

Pancernej, a 11 sierpnia Niemcy zostali ostatecznie wyparci ze wsi Studzianki po ataku 1 kompanii czołgów podporucznika Świetany. Dzięki temu został zmniejszony wyłom w pozycjach polsko-radzieckich, który został ostatecznie zamknięty 14 sierpnia dzięki koncentrycznemu uderzeniu wzdłuż tzw. *Grobli*. Walki były zażarte i skrzyżowanie dróg w rejonie Studzianek było przez Polaków zdobywane 7 razy. Ostatecznie 15 sierpnia bitwa zakończyła się likwidacją sił niemieckich zamkniętych w kotle. Nie był to koniec walk o utrzymanie przyczółka warecko-magnuszewskiego, gdyż następnym etapem było sforsowanie rzeki Pilicy.

Duży udział w zwycięstwie miała 1. Brygada Pancerna, która zniszczyła ok. 10 czołgów, 16 dział i moździerzy, 6 transporterów opancerzonych i zdobyła baterię armat przy stratach własnych wynoszących 18 czołgów zniszczonych i 9 uszkodzonych. Była to największa bitwa stoczona przez polskie czołgi na froncie wschodnim.

Straty niemieckie w bitwie oszacowano na ok. 1000 poległych, rannych i w niewoli. Polacy zniszczyli kilkanaście czołgów, dział polowych, moździerzy i samochodów. Podczas walk nad środkową Wisłą 1 Armia Wojska Polskiego straciła 484 zabitych i 1459 rannych, 63 żołnierzy zaginęło bez wieści. Żołnierze polscy zabici i zmarli na skutek ran zostali pochowani na cmentarzach w Garwolinie, Magnuszewie i Wildze. Wśród nich był Patron naszej Szkoły chor. Jan Szymański.

Karol Kowalczyk

MINIWYWIAD O MAXISPRAWACH

Pani Teresa Łukiewicz oraz pani Stefania Godlewska – nauczycielki i dawne dyrektorki naszej Szkoły zgodziły się opowiedzieć o tym, jak wyglądała kiedyś Szkoła i jak obchodzono Dzień Patrona.

KLEKS: Kiedy pracowała Pani w naszej szkole?

p. S. Godlewska: Pracowałam w latach 1987-1996. Od roku 1993 roku do 1995 roku byłam dyrektorem szkoły.

p. T. Łukiewicz: Pracę w szkole w Ryczywole rozpoczęłam w 1955 r. na stanowisku kierownika szkoły. Była to szkoła o sześciu klasach i pracowały dwie nauczycielki. Szkoła mieściła się w baraku a trzema salami. W zimie były takie mrozy, że dzieci nie chodziły do szkoły przez sześć tygodni. Marzyliśmy o nowej szkole. Marzenia spełniły się wtedy, kiedy Zarząd Główny PCK przeznaczył fundusze dla powodzian z naszego terenu. Rozpoczęto budowę. Trzeba wspomnieć, iż żeby postawić budynek, potrzebny był plac. Szkoła przed wojną stała na placu przy ul. Długiej, gdzie po wojnie postawiono sklep. Pieniądze za ten plac przeznaczono na budowę nowej szkoły. Zamiana gruntów szkolnych z rolnikami ułatwiła budowę nowej szkoły z dużym boiskiem.

p. S. Godlewska: Pracowałam w latach 1987-1996. Od roku 1993 roku do 1995 roku byłam dyrektorem szkoły.

KLEKS: Jak wówczas wyglądała szkoła i praca w niej?

p. S. G.: W tych latach klasy były bardzo liczne. Obowiązywał system ośmioklasowy. Łączna liczba uczniów wynosiła ok. 250. Pomimo tak dużej liczby, uczniowie nie sprawiali większych kłopotów wychowawczych i wielu z nich miało bardzo dobre wyniki w nauce. Kiedyś nie było w szkole łazienek, dlatego ubikacje musiały znajdować się na dworze, gdzie obecnie znajdują się boiska.

p. T.Ł.: Warunki w szkole były coraz lepsze, ale do dzisiejszej nieporównywalne. Sytuacja polityczna w kraju doprowadziła

do likwidacji szkół tj. w Ryczywole, Woli Chodkowskiej itd. Wtedy zostało tylko cztery klasy i ja sama. Z budową elektrowni, szklarni przybywało mieszkańców i znów podniesiono organizację o osiem klas. Wtedy obowiązki dyrektora przejął p. A. Talaga. Pracę w szkole podjęło również więcej nauczycieli. Szkołę zaopatrzone w sprzęt i pomoce naukowe. Następnie założono centralne ogrzewanie, które zastąpiło piece węglowe.

KLEKS: Czy obchodzono wówczas Dzień Patrona? Jeżeli tak, to w jaki sposób?

p. T. Ł.: Uroczystości Patrona Szkoły były obchodzone skromnie. To były akademie, na których były wiersze, piosenki. Szkołę odwiedziła rodzina patrona, jak i autor książki „Czterej pancerni i pies”.

p. S. G.: Tak. Dzień Patrona był obchodzony w naszej szkole. W tym dniu organizowaliśmy apel.

KLEKS: Jak wspomina Pani naszą szkołę?

p. T. Ł.: W 1984 r. przesłam na emeryturę. Samą pracę w szkole wspominam przyjemnie, zwłaszcza te chwile, które nas bawiły: zabawy szkolne, wycieczki oraz lekcje, na których było pełno radości. Sięga się też myślą do tych chwil trudnych warunków materialnych, do walki o nową szkołę.

P. S. G.: Szkołę wspominam bardzo ciepło, a sama praca w niej sprawiła mi wiele radości.

KLEKS: Serdecznie dziękujemy za rozmowę.

Zuzanna Staszewska i Miłosz Jemiołek

A to ciekawe...

- ❖ Józef Piłsudski swobodnie posługiwał się językami: polskim, rosyjskim, francuskim i niemieckim.
- ❖ Miał ogromne poczucie humoru i lubił śmiać się nawet z siebie samego. Bardzo lubił karykatury na swój temat.
- ❖ W latach trzydziestych popularnie nazywano go "dziadkiem" - było to trafne określenie, nie tylko z racji szacunku jaki naród - "dzieci" żywił do swojego mądrego opiekuna i wyzwoliciela, ale także z całkiem przyziemnych powodów.
- ❖ Józef Piłsudski bardzo lubił pracować w nocy.
- ❖ Józef Piłsudski dwukrotnie zmieniał wyznanie w celach instrumentalnych, mimo że był wierzący.
- ❖ Chorąży Jan Szymański uczestniczył w bitwie pod Studziankami, w której zginął 14 sierpnia 1944 r. Jego grób znajduje się na cmentarzu w Magnuszewie.
- ❖ Nasza szkoła już od 31 listopada 1963 roku nosi imię chor. Jana Szymańskiego.

Dominik Drewnik

Warto przeczytać

100 rocznica odzyskania przez Polskę Niepodległości to ważne i doniosłe wydarzenie dla wszystkich Polaków. Z okazji tej rocznicy wydano książkę pt. „Kocham Polskę”, autorką jest Joanna Wieliczka – Szarkowska.

Książka ta jest pięknie ilustrowana, czytelnik dowie się z niej, dlaczego jego ojczyzna na 123 lata zniknęła z mapy Europy. Poznamy prawdziwych bohaterów walczących o Niepodległą. Książka pisana jest prostym językiem, który zrozumie każdy, kto ją przeczyta.

Dlatego polecam tę książkę, gdyż można dowiedzieć się wiele o kraju, lepiej go poznać i zrozumieć, że Polska jest miejscem wyjątkowym.

Aleksandra Słomska

Odzyskanie niepodległości

11 listopada w Polsce jest świętem narodowym na pamiątkę odzyskanie niepodległości po latach zaborów dokonanych przez Prusy, Rosję i Austrię. Najważniejsze fakty związane z tym okresem to: Królestwo Polskie (utworzenie), Tymczasowa Rada Stanu, Rada Regencyjna, Tymczasowy Rząd Ludowy Republiki Polskiej czy powstanie wielkopolskie w Poznaniu.

Odzyskanie niepodległości 1918 uznaje się za przełomowe wydarzenie w dziejach polskiej historii po I wojnie światowej. 11 listopada 1918 roku przyniósł Polsce upragnioną niepodległość oraz wiele rozwiązań politycznych. Powstała w jego wyniku Rada Regencyjna oraz Tymczasowy Rząd Ludowy Republiki Polskiej sprawowały władzę zwierzchnią nad Królestwem Polskim. To Rada Regencyjna powierzyła naczelne dowództwo nad wojskiem Józefowi Piłsudskiemu, z kolei Tymczasowy Rząd Ludowy Republiki Polskiej 7 listopada 1918 proklamował utworzenie Polskiej Republiki Ludowej.

Zuzanna Czerwińska

Kuchenni Czarodzieje

Podajemy przepisy na proste, ale bardzo smaczne potrawy żołnierskie.

Budyń z kapusty

- główka białej kapusty
- cebula
- masło, 4 jajka
- słodka śmietanka
- bułka tarta, cukier

Kapustę pokroić w kawałki i gotować w słonej wodzie. Wyjąć, odcisnąć i drobniutko posiekać, a następnie podsmażyć razem z cebulką. Ostudzić. Białka oddzielić od żółtek. Masło utrzeć w misce, dodając po jednym żółtku. Białka ubić na sztywną pianę. Do kapusty wlać śmietankę, dodać cztery łyżki bułki tartej, łyżeczkę cukru, sól do smaku, utarte masło z żółtkami i pianę. Wszystko razem wymieszać i włożyć do foremki,

wysmarowanej tłuszczem i wysypanej bułką tartą. Gotować w kąpieli wodnej godzinę. Smacznego!

Kotlety z kaszy

- 400 g kaszy jęczmiennej
- 1 cebula
- 2 łyżki mąki, 1 jajko
- 3 łyżki oleju
- sól, pieprz, majeranek

Gotujemy kaszę jęczmienną, następnie na łyżce oleju przesmażamy pokrojoną w kostkę cebulkę. Ugotowaną kaszę mielimy, łączymy z przesmażoną cebulką, łyżką mąki, jajkiem i przyprawami. Wyrabiamy ciasto, z którego formujemy kotleciki. Kotleciki te obtaczamy w mące i smażyjemy na rozgrzanym oleju.

KĄCIK LITERACKI

Puszcza Kozienicka świadkiem walk o niepodległość

Nasze kozienickie lasy były świadkami wielu walk z udziałem dzielnych Polaków. Między innymi już w XVII wieku Bitwy pod Kozienicami, następnie Bitwy Powstania Listopadowego pod Nową Wsią czy Bitwy Powstańców Styczniowych pod Świerżami Górnymi. Ale jedną z walk, która wywarła na mnie duże wrażenie, jest pierwsza potyczka majora Henryka Dobrzańskiego, która odbyła się w Woli Chodkowskiej. W tej wsi 1 października 1939 roku jego oddział zniszczył niemiecką ciężarówkę z wojskiem.

Hubal – bo taki przydomek przybrał żołnierz - urodził się 22 czerwca 1897 roku. Od najmłodszych lat żył w miłości do ojczyzny. Już jako siedemnastolatek starał się o przyjęcie do Legionów Polskich, nawet zmienił o rok datę swego urodzenia, by to osiągnąć. Za okazane męstwo i czyny bojowe podczas walk o utrzymanie Galicji Wschodniej został odznaczony trzykrotnie Krzyżem Walecznych. Po wybuchu wojny z Rosją Radziecką Dobrzański ze swoim plutonem wziął udział we wszystkich walkach podczas ofensywy kijowskiej. Wykazał się ogromnym męstwem.

Po wybuchu II wojny światowej stanął na czele oddziału wydzielonego Wojska Polskiego. Mimo że bezpośrednia walka z okupantem, do czasu rozpoczęcia działań zbrojnych na Zachodzie, nie była zasadniczym celem działalności oddziału, to okupacyjna rzeczywistość sprawiła, iż jej podjęcie stało się konieczne. Dzięki zdobytym doświadczeniom w prowadzeniu działalności na terenie zajęтым przez wroga, „Hubal” doskonalił taktykę walki z okupantem.

Działania podejmowane przez mjr. Henryka Dobrzańskiego były nieprzychylnie odbierane przez władze Związku Walki Zbrojnej. Hubal nie zgadzał się jednak na podporządkowanie swojego oddziału, gdyż uważał go w dalszym ciągu za oddział wydzielony Wojska Polskiego, trwający pod bronią od września 1939 roku i konsekwentnie realizował postawiony sobie cel. Nie rezygnując z walki, do końca pozostał wierny żołnierskiemu obowiązkowi.

Do dziś po ciężkich badaniach, długich wędrówkach i poszukiwaniach nie wiadomo, gdzie pochowano tego wspaniałego patriotę. Hubal nie był tylko żołnierzem, ale też sportowcem. Reprezentował Polskę wiele razy w konkursach jeździeckich. W swojej karierze zdobył sześć pierwszych miejsc i trzydzieści dalszych. Zmarł, broniąc ojczyzny. Został postrzelony, a kula z karabinu trafiła go prosto w serce. Na pewno była to szlachetna śmierć. Mówią, że miłość zabija, chyba można tak powiedzieć o Hubalu i innych żołnierzach, którzy zmarli dla nas. Zginęli po to, abyśmy my mogli żyć w wolnym kraju.

We wrześniu 1939 roku Oddział wraz z Henrykiem Dobrzańskim podjął marsz w kierunku stolicy. Po ciężkiej przeprawie żołnierze dotarli do Kubek, gdzie dowiedzieli się o kapitulacji miasta. Skierowali się więc na południe. Polacy na pewno byli zmęczeni podróżą, ale nie poddawali się. Nie mogli, wiedzieli, że od tego zależy nie tylko przyszłość kraju, ale i ich rodzin. Trafili do Maciejowic.

Odzyskali pewną ilość koni skradzionych przez Niemców i ruszyli dalej. Dotarli na ziemię kozienickie. Byli na północ od Przydworzyc, gdzie znajduje się aktualnie szkoła, której patronem jest Henryk Dobrzański. Przeszli przez wieś Kłoda, by potem kierować się w stronę Puszczy Stromieckiej i Kozienickiej. Staczali bitwy, raz wygrywali, innym razem przegrywali. Dzielnie służyli narodowi aż do śmierci. Działalność oddziału mjr. Hubala miała ona ogromne znaczenie moralne i polityczne, Wpłynęła pozytywnie na nastroje i świadomość Polaków, iż walkę należy kontynuować.

Hubal jest przykładem wielkiego patriotyzmu i miłości do Ojczyzny. Odważnie działał dla dobra kraju aż do końca swoich dni. Są osoby, zwłaszcza młode, które nie czują potrzeby poznawania historii swojej Ojczyzny. Ja natomiast uważam, że to bardzo ważne mieć taką wiedzę.

Zuzanna Czerwińska

NIEPODLEGŁA

Nie, to nie było łatwe,
Tak podnieść się z upadku,
Wywalczyć sobie wolność-
Nie dostaliśmy jej w spadku.

I jeśli mamy być całkowicie szczerzy
Zapłaciliśmy za nią najwyższą cenę:
Tysiące zabitych polskich żołnierzy
I zwykłych, biednych ludzi cierpienie...

Jak to się stało, że Polska powstała?
Że działania zaborców jej nie złamały?
Przez ponad wiek niewoli w sercach
przetrwała,
I starania wrogów na nic się nie zdały.

Teraz kiedy mamy odzyskaną wolność,
Trzeba dbać o Polskę- o nasz kraj kochany.
Bo Polacy przecież mają swoją godność
I nie dadzą znowu zakuć jej w kajdany!

Aleksandra Kowalczyk

Wykreślanka

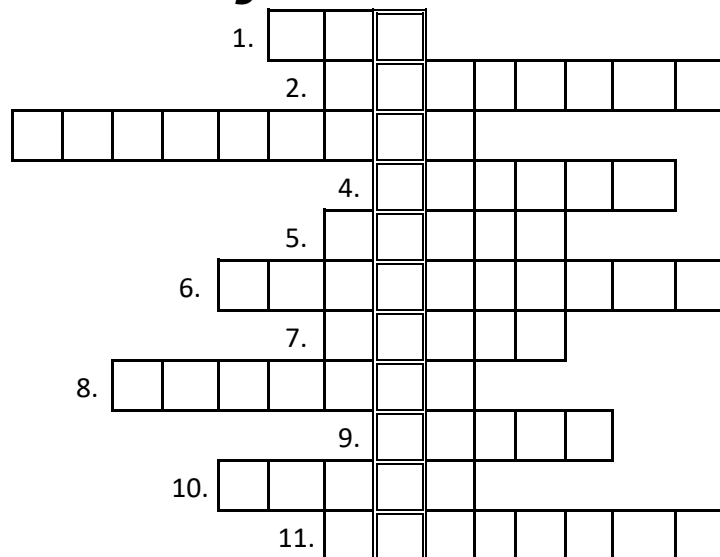
Znajdź i wykreśl 9 słów związanych z niepodległością. Wyrazy umieszczone są

wspak, poziomo, pionowo i na skos. Pozostałe litery utworzą hasło.

I	S	Z	Y	M	A	Ń	S	K	I
K	W	A	R	S	Z	A	W	A	O
S	D	S	T	R	Z	E	L	C	Y
D	Ż	O	Ł	N	I	E	R	Z	E
U	Z	Y	S	K	G	A	N	I	E
S	N	I	E	I	P	O	D	L	E
Ł	E	J	O	B	A	N	G	Ł	O
I	Ś	N	C	W	O	J	N	A	I
P	Y	L	I	S	T	O	P	A	D

Aleksandra Kowalczyk

Krzyżówka

- Imię patrona naszej szkoły
- Nazwisko byłego Naczelnika Polski
- Wieś, w której znajduje się grób patrona naszej szkoły
- Nasza ojczyzna
- Druga ... Światowa
- ... Pancerne – pobliska wieś w której miała miejsce ważna bitwa
- Polski jest biało-czerwona
- Hymn Polski - ... Dąbrowskiego
- Symbol narodowy z orłem w koronie
- Pojazd pancerny używany w czasie wojny
- Stolica Polski

Karol Kowalczyk